

[Økonomi- og budgetministeren.]

men jeg ved, at hvis Balle-Lars er forstokket og uimodtagelig, så er regeringen lige så lidt Balle-Lars, som de ord, der kom fra de herrer i oppositionen, var Guds ord.

Henry Christensen: Det var jo økonomiministeren, der selv brugte billedet Balle-Lars om den, der afviste i denne situation, så det trænger vist ikke til flere bemærkninger.

Det, jeg synes bliver stående som det mest bekymrende ved debatten, er økonomiministerens afvisning af nogen nævneværdig bekymring, i hvert fald for situationen omkring den omkostningsudvikling, som er i gang, og som nu har nok så alvorlige perspektiver. Jeg tror, det er et mere centralt problem for Danmark og dansk økonomi, end det har været igennem mange år; af mange grunde, det tillader tiden ikke at gå nærmere ind på.

Jeg må i den forbindelse sige, at når ministeren også her afviser bekymringerne i forbindelse med importtolden, så tror jeg, ministeren overser det automatiske system, vi har i Danmark. Hvis man lader importtolden få lov til at slå igennem og give én ekstra dyrtidsportion af de dyre, så betyder det efter vort system, at denne automatisk indregnes i prisniveauet, og derefter er der sat en bølgebevægelse i gang, som ingen kan standse bagefter, medmindre man ændrer på systemet. Derfor vil jeg advare ministeren mod at fortsætte nok så ubekymret over for denne side af sagen, som han har givet udtryk for i dag. Det er det mest betænkelige ved debatten.

Jeg er ked af, at jeg ikke helt måtte regne med det, som fru Grete Westergaard havde sagt. Da jeg fik at vide, at fru Grete Westergaard mente, vi havde råd og organer nok, så troede jeg også, man kunne regne med denne udtalelse i forbindelse med det nok så aktuelle påtrængende spørgsmål i debatten, nemlig regeringens ønske om at få endnu et råd. Jeg forstår, at det ærede

medlem mener, vi har råd og organer nok i dag, men måske ikke i morgen.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Budget- og økonomiministerens bemærkninger om det prisfald, vi kunne vente, når først prisstigningerne én gang var kommet, giver mig anledning til nogle betragtninger. For det første er det da svært at kalde det et prisfald. Når man først har påført sig selv en prisstigning, så kan man vel ikke kalde det et prisfald, hvis det skulle gå sådan, at prisen gik ned, når importafgiften falder bort. Det er da i hvert fald en underlig måde at lave prisfald på, først at sætte priserne op og så håbe på, at de bagefter falder igen.

Under alle omstændigheder tror jeg, betragtningen er temmelig sangvinsk. Det kan jo være klædeligt at være sangvinsk, men jeg tror ikke, det svarer til de økonomiske realiteter. Men den diskussion får vi senere. Jeg er overbevist om, at den økonomiske udvikling vil ikke give budgetministeren ret.

Budgetministeren sagde, og det kan jeg ikke lade stå, at vi begyndte i den gale ende. Hvad var det, vi gjorde i den forrige regerings tid, da vi forsøgte at føre indkomspolitik? Vi gennemførte en streng prislov, vi gennemførte en skærpeelse af kapitalvindingsskatten, vi gennemførte udbyttebegrænsning. Godt, det kalder ministeren den gale ende, det var det måske også. Vi lavede også en fornuftig aftale med de offentligt ansatte. Måske var det i den gale ende at begynde. Det kan jo være, budget- og økonomiministeren kan komme med andre måder at gøre det på. Det var det, jeg glædede mig over at budgetministeren på regeringens vegne ligesom bebudede. Nu er jeg spændt på at se, hvilken rigtig ende regeringen mener at have fået fat i.

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om Balle-Lars, men blot sige: det var måske